

HIRDETÉS

INFORMÁCIÓS SZÁVA online

Kövessen minket!

Főoldal | **Belföld** | **Külföld** | **Gazdaság** | **Kultúra** | **Vélemény** | **Tudomány** | **Sport**
 2011. május 09. hétfő | Névnepok: Gergely, Fehérke **Aukció** | **Fórum**

Fődíjat kiérdemelt szociális project: lakbértörlesztés vakolókanállal

Magyar projekt nyerte el a Sozilamrie-t, a legtekintélyesebb osztrák szociális díjat. A Szociális Építőtábor nevű kezdeményezés több tucat családnak adott lehetőséget, hogy ledolgozzák lakbérhátralékukat.

2011. május 07., 08:40

[A+ A-] [Nyomtatás] [Küldés e-mailben] + Ossza meg!

Kemény versenyben, 267 osztrák, cseh és magyar projekt közül három magyar kezdeményezés is a díjazottak közé került a bécsi Unruhe Magánalapítvány hetedik alkalommal meghirdetett eredetiségükkel és kreativitásukkal kiemelkedő szociális projektek versenyében. Az egyik, a Szociális Építőtábor nevű kezdeményezés pedig május 1-án a közszolgálati rádió, az ORF székházában átvehette a Sozialmarie 15 ezer eurós elismerését.

HIRDETÉS

A díjátadó után az ötletgazdát faggattuk. Az akkoriban ápolóként dolgozó Kovács Vera egy barátjával az Utca Embere nevű szervezetben végezett önkéntes munkát. Egy kilakoltatást megakadályozandó vetődtek el

Nagykanizsára. Pontosabban Ligetváros nevű városrészbe. Hadikórháznak építették az első világháború alatt a telepet, a második világháborúban is sebesülteket fogadtak be a komfort nélküli épületek. Később a vasút munkásszállása lett, a rendszerváltás után pedig szociális bérlakásokat alakítottak ki.

Akik tehették, hamar tovább álltak, helyettük még szegényebbek jöttek. Mára azok maradtak, akiknek innen már nem tudtak hová menniük, legfeljebb az utca várja őket. Hamar beteljesült a telep sorsa, ma már stigmatizál egy ligetvárosi lakcím, nem beszélve arról, hogy innen minden messze van, az iskola, az orvos, a patika, s leginkább a munkahely. Ha lenne. A Ligetvárost lakó 4-500 lakos fele roma, alig van olyan család, ahol ne tartoznának valamilyen közüzemi cégnek, vagy épp az önkormányzatnak a lakbérrel.

Mi lenne, ha ezek az emberek, külső segítséggel elkezdenék felújítani a lakásokat, környezetüket, s ezzel csökkentenék, vagy épp teljesen ledolgoznák az adósságukat? Mindenki jól járna. A kicsinosítás következtében felértékelődne az önkormányzati vagyon, a családoknak pedig sikerülne kikeveredni az adósságcsapdából, a telep gettósodása pedig megállna - gondolták Kovács Verának 2009-ben. Nehéz elképzelni Magyarországon egy olyan önkormányzatot, aki rögvest rácsapna egy efféle ötlettel előálló néhány fiatal szavaira. Itt sem ez történt. Jó fél év telt el, amíg minden érintett sikerült meggyőzni, mondja Kovács Vera.

A Norvég Alaptól szerzett mintegy tízezer euró nem lett volna elég 12 lakás felújítására. A lakókon kívül további 70, többségében budapesti önkéntes, illetve a méltatlan lakáskörülmények felszámolásáért küzdő Habitat for Humanity által szervezett külföldi önkéntes töltött több-kevesebb időt az építkezésen. Nem csak festeni, falazni, vakolni, csövet szerelni kellett, a jogi háttérrel, az építészeti munkákat, a statikai számításokat is önkéntesek végezték. Sikerült támogatónak megnyerni szállító céget épp úgy, mint építési anyagot forgalmazó vállalkozást. Így sikerülhetett hatvan család adósságcsökkentését elérni.

S megmutatni, hogy különböző anyagi helyzetű emberek képesek együtt dolgozni egy közös cél érdekében. Egyetlen ember állt ellen az ötletnek, a kezdeti hezitálás után többeket inkább már el kellett utasítani, hiszen az anyagi lehetőségek zárosak voltak.

Kovács Verát arról is kérdeztük, milyen projektre fordítják a díjat, mert az nem kérdés, hogy újabb feladatba vágnak a 15 ezer euróból - holott a díj szabad felhasználású, tehát el is oszthatnák a csapat tagjai között. Nem tudják még, melyik ötletüket valósítsák meg, ugyanis amikor Bécsbe indultak a díjátadóra nem álmodtak a fődíjról. Azt érzékelteti, hogy kicsit másféle az új terv. Ligetvárosban megalkottak egy modellt, melyet bármelyik önkormányzat átvehet, többen már jelentkeztek is.

A 10 000 eurós második és az 5000 eurós harmadik díjat két osztrák projekt érdemelte ki. A második díjat a Szegénység határa nevű társasjáték kiötlői kapták. A játék során tíz történetet hallgatnak meg a gyerekek, közben többször dönteniük kell, hogy szerintük szegény-e a szereplő, vagy gazdag. Nincsenek jó, vagy rossz válaszok - mondja a projekt egyik kidolgozója, a lényeg az, hogy a gyerekek megtanuljanak beszélni a szegénység kényes, sokszor tabu kérdéséről, megtanulják viszonyrendszerben kezelni a szegénységet, és azt, hogy a gazdagság nem csak materiális javakban mérhető.

A harmadik legrangosabb díj a Sarah és a felhő című gyerekkönyvnek járt, amely egy gyerekotthonba kerülő, a családon belüli erőszakot megélt kislány sorsáról szól. Az ötletgazda elmondta, hogy az intézetükbe kerülő gyerek számára kerestek olyan meséket, melyek hőseivel azonosulni tudnak a gyerekek.

Bár számos olyan történet van, ami a gyerekek szenvedéséről szól, a végén azonban rendszerint a gyermek visszatér a családhoz. "A mi gyerekeinket azonban ritkán várja happyend, ezért született meg ez a mesekönyv, ahol Sarah egy intézményünkhöz hasonló közegbe jut el hanyattatási végén. A kötet arra is jó, hogy a gyerekek saját kálváriájukról tudjanak vallani, hiszen nem róluk kérdezzük őket, hanem Sarahról, arról, hogy mit érezhetett miközben azok a dolgok megtörténtek vele, a gyermek persze a saját élményeiről fog beszélni."

A díjat adó alapítvány célja az, hogy minél több projektet elismerjen, így 12, egyenként 1000 eurós negyedik díjat oszt ki. Két másik magyar projektet is ebben az elismerésben részesült. A Magyar Helsinki Bizottság Stepps nevű kezdeményezés során 2009 és 2010 között öt fórumot tartottak Budapesten és Szegeden a roma közösség és a rendőrök között. A rendőrtisztek és a helyi roma közösségek között létrejött személyes találkozók jelentőségét aligha lehet alábecsülni - mondta a projekt egyik vezetője.

Elég a politikában egyre gyakoribb nacionalista hangokra vagy a rendőrállomány majd ötödét tömörítő rendőrszakszervezetre gondolni, amely 2009-ben kész volt együttműködni a Jobbikkal. A konzultációk szimbolikus erejűek, fő céljuk, hogy a rendőrséget leszoktassák az etnikai profilalkotásról, a romákat pedig képessé tegye arra, hogy bekapcsolódjanak a társadalmi párbeszédbe. A harmadik nyertes hazai kezdeményezést a Hallatlan Alapítvány nyújtotta be, mely az online jelnyelvi szótár bővítéséről és karbantartásáról szól, így könnyíti meg a hallássérültekkel való kommunikációt. Nem csak magyarul, hanem angolul és spanyolul is elérhető már a szótár.

A külföldi kezdeményezések közül is számos megszívlelendő van. A bécsi KOMA olyan kurzusokat szervez, ahol az Ausztriában élő menekültek oktatóként lépnek fel. A főző, tánc, ének, kézműves szakkörökkel nem csupán némi jövedelemhez jutnak a menekültek, hanem lehetőségük van kapcsolatba lépni a többségi társadalom tagjaival. "A menekültek számára nagyon fontos, hogy ezúttal nem ők azok a kik kérnek, hanem ők azok, akik adnak a többségi társadalomnak." - hangsúlyozza a projekt felelőse.

Egy cseh kezdeményezés arra biztatja a lakókat, hogy az év egy bizonyos napján hívjanak meg az otthonukba egy bevándorló családot ebédre. 2005 óta majdnem ezer család csatlakozott az ötlethez, a felmérések szerint a családok fele egy év múlva is tartja a kapcsolatot. Az idegenektől való félelmet ugyanis semmi sem oldja jobban, mintha arcuk, személyiségük lesz az "idegeneknek", és ha megkóstolják egymás kedvenc ételeit.

Hamvay Péter / Népszava

 CIKK KOMMENTÁLÁSA

 FÓRUMTÉMAKÖR INDÍTÁSA

Gefällt mir

9 Personen gefällt das.

Kommentek

Komentálja a cikket!

CIKK KOMMENTÁLÁSA

MÉDIAAJÁNLAT | ADATKEZELÉSRŐL | JOG

A www.nepszava.hu fenntartója a NÉPSZAVA Lapkiadó Kft. © Minden jog fenntartva 2005-2011.

